Ilgım Ada'da Bir Gün

İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ
2017

ISBN:

Dizgi : İhramcızâde

Kapak :

Baskı- Cilt :

İçindekiler

بِسْــــــــــمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

Şüphesiz hamdimiz Allah Teâlâ içindir, O'na hamd eder, O'ndan hidayet ve bağışlanma dileriz.

Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimin kapısında tarifsiz sevgiyle beklemekteyiz.

Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına sonsuz saygı ve sevgiyle itaat etmeyi iki cihan nimeti ve büyük ihsana kavuşmuş olarak biliriz.

Şiirler vaktin rehninde kalmış duygularımızın tercümanıdır. İçeriğinde Pirânın himmeti vardır. Onların sevgisi ve sevdiğimiz güzel insanların manevi bağlantıları bizi yönlendirici olmuştur.

Dünyamızda en son bulduğumuz husus sevmekten öteye varmadığından ve ifade etmeninde mümkün olmadığı bu hayatta söylenecek sözler, tekrar tekrar harflerin peşinden gidişimiz hiç bitmeyecek görünüyor.

İhramcızâde İsmail Hakkı

KİM KALDI KİM GEÇTİ

ey kehrubam hastayım
saman çöpü gibi oradan oraya savuruyorsun
peşinden tozlara rakip gelirken
kollarım kanatlarım kırık acılar içinde
kıvranıyorum
bana az mı kulluk ettin diyorsun
benim vücudum yanında gönlümde hasta
şarap sun
bari kafam yerinde durmasın
sonra aklın yerinde diye benden kulluk istersin
bu hastalıktan ölürüm dedim ama
İsa nefesli imdadıma yetişti
aslında gamı beni ayakta tutuyor özlemi hasreti
başka herşey benden beni alıyor
ondan bana küçük bir haber geldi mi
dünyalar benim aslında
hastayken tanrı misafir gelirmiş
o vakit ben sızlanırken o bana hayran baktı
baktım benim eşim mi suretim mi
ben miyim neyim
yoksa o ben mi
sevgili benim halime acımıyor musun …yoksa taş
yürekli mi
habersizmiş gibi mi davranıyorsun
ağlamam hoşuna gidiyor

sesi ney gibi çıksın
yanık yanık diye
beni anlama zamanın gelmeliydi
yoruldum
belki de bu ayrılık benim hasatlığım sebebi değil
hayat veren şifa kaynağım
çok geçmedi ama geçen
tövbe ettim başımı dizinde hayalen uykuya
verdim
can çıkar …artık bedenim tükendi dedim
gözlerimi kapattım bir daha açamam diyerek
bu yorgun halimle kendimi kaybetmişim
sonra ne oldu ise baktım gözlerim
açılmış başımı okşuyordun
dünyada mıyım yoksa derken
bana tebessüm ettin
böylesine razı değilim ama dedin…
hasta olan benim benimle beraber ol
kaç gönül kaldı ki
aşık mı var sanıyorsun hepsi beden aşığı
bulaşık kirliler onlardan uzağım
âşıklar hüzünlü olur seni onlardan uzak olman
istedim
yine de sevgide iddia edenler senin yolunu takip
edecekler
dermanım
benden sana dönüp dursun
sen yoksun
beraber olmuşuz bilmeseler ne gerekir
bilselerde…yok yok bilmezler
ben seni bırakmadığım için
bazen çok seviyorum bu hasta oluşuma …üzülme
sevgi kaplayınca her taraf sarsılıyor

onun için hoş gör
aşıkların yolu bu geçitlerden geçmektedir
ancak kim kaldı kim geçti belli değil

BİLİNMEYEN BİR HİKÂYE

iki kalbin birbirine yakınlığı…
farklık gibi olursa…
kaç kişi anlayabilir onların halini
biri mecnun… diğeri leyla
bir mümin… biri kafir diyarında
benzemez hayatları …çok farklı
yana yana gelse …olmaz eşi …olmaz denecek kadar
acayiptir halleri …bir muamma
asılları bir kalp
hayır hayır… parçalanmış bir yürek
birinin sevdiğine… ötekisinin nefret ettiği dostlar var
yan yana durdurmaz
birliğini de bilmezler
çokta dua ederler…ikisinin tarafına
bir bilselerdi
inançlıda küfredende
hiç istemezlerdi…kalpler birleşsin
iki seven kalbi
olduğu yerde… hemen öldürüverirlerdi

ey dost bir kalp bul ve birde sev
sana benzemiyor diye şüphe etme
o sensin
o senin
onunla bir yönün değil… tamamdır her şeyin
kaim değil mi hayat zıttıyla
nasıl olur deme
bunu yaşarsan bilirsin
ancak her zamanda bir tanecik olur
o da çok nadir

gülüm
pembesinden kırmızısından çok değişik
yıllarca tapınaklarda aradılar seni
yerin yurdun belli
uzak değilsin
meyhanede Hâfız önünde sohbet eder
toprak olunca
bende sohbetine katılacağım

bir kalın perde çekmiştin
bilmesinler diye
andıkça adını Yakup… bilirdi kokunu
bana bir gizli işaretin oldu
kaldır dedin
nasıl olsa bu perdeler bitecek
senin için önceden…vazgeçtim

mecnun halimi gören
düşmanı oldukları halde
sevdiğine kavuşsun diye dua ediyorlar
bir bilselerdi

onu da beni de…darağacında asmaz
acımadan ve birde Hakk için
İbrahim'in Gülşen'inde yakıverirlerdi

nasıl olur demeyin
Hâfız mektebinde okumanın bedeli
asın… yakın… her ne yaparsanız yapın…
acımayın
değirmenlerde taşlar arasında parçalayın
derler… ama yine de dua ederler
severler ikisini bilmeden
Allah Allah…nasıl bir aşk
kimse tarifinden bahsetmedi
bildiklerinden mi…yoksa bilmediklerinden

Rahmanın gözdesi
mecnun leylası… gülün sevdası
herkes onların peşinde
bilecek halleri yok… tapacak da değiller
onlar şimdi dünya ateşinin içinde secde ederken
utancından ateş bile sönmek için bahaneler arıyor
Rahmanın iki seven kalbi
bilinmeyen bir hikâye

İSTİYORUM

yapamadığım ne çok şey var
istemek ve unutmak… bir de uyku
içimi dökmüş… eli gibi dili de çamurlulardan
bir kurtarabilseydim kendimi
sığındığım karalar
kızgınlık sözlerine kurban…
oluşumu unutamıyorum

istiyorum

bir sana anlatmıştım
düşerken ihtiyacım vardı
itmesende… elimden sende tutmadın
çok bekledim
nerdesin umudum…

ah uykular
bu hayat bana izin vermiyor
hiçbir şey yapmadan
gideceğim
gücüm ancak uyumalara yetti

şimdi nasihat eder gibi
uyu diyorlar

bense hala bulmanın peşinde
uykularda dahi aramıştım
kendimi kaybetmişim
özleyenler varmış
bense mahvolmuşlardanım

nerede bulacağım

vardım meyhaneye Hâfız önünde diz çökmüş
anlam veremiyorum
ama ama diye çok süründürdü
sonra da keşke diyor
bazı şeyler devam etmiyor olsa da
sözlerim bitmeyecek
yeni bir başlangıç için

KALBİMİZ ÖLMEZ KANAR DURUR

Kerbelâ…
'Hüseyin' ismini duyup da ürpermeyen…
Kanamayan bir kalp var mıdır?

Ben'liğin çirkin yüzü…
İktidar ve liderlik hastalığı
Kendilerinden başka imam ve önder kabul etmeyen zaman 'ben'cilleri
Katiller… sözde iman sahibi kişiler…

Bıraktıkları bu eserle nasıl övünebilirler…

Asırlardır dinmeyen sızı…
Cenâb-ı Ali'ye, Muaviye nasıl kıydı…
Oğlu Yezid ondan –bin beter-
Timurlengi çok severim
Yıllar sonrada olsa da Yezid'e hakkını teslim etti…

Âlemlere rahmet olan Peygamberimizin kokladığı reyhan
Hz. Hüseyin aleyhisselâm … yine de
Bu yoldaki dâvâsını Allah'a havale etti.
'Ey Allah'ım!
Bunlarla aramızdaki olanlara… Sen, hükmünü ver.' dedi…

Hz. Hüseyin'in cellatlığını yapan…
Nasipsiz herif…
İnsan görünümlü sefil İbn Ziyad
Cenâb-ı Peygamberin dudaklarından öptüğü, göz nuru
Hz. Hüseyin'i susuz bırakıp
Valisi olduğun toprakları
O mübarek kanı ile nasıl suladın…

Sözüm ona Allah'ın dinini yaşayan ve yaşatmaya çalışan sefiller
Kalbin üzerine atılan okları kimse saklayamaz…
Allah Teâlâ, elbette hükmünüzü verecektir.

Hz. Zeyneb annemi ağlatanlar …

Kardeşi Hüseyin'in, başı ayrılmış mübarek vücudunu görünce
İrticalen şu mersiyeyi okutacak kadar neden zulmettiniz …

"Ey Muhammed'im!
Ey Muhammed'im!
Sana göklerdeki melekler salât ü selam getiriyorlar!
Hüseyin ise, şu otsuz, bozkır çölde tozlara, topraklara, kanlara bulanmış;
âzâları kesilmiş, biçilmiş, kırılmış, dökülmüş yatıyor!
Ey Muhammed'im!
Senin kızların esir edilmişler, zürriyetin hep öldürülmüşler!
Sabah yelleri, onların üzerlerine tozlar topraklar savuruyor!"
…
Değişmeyen sözdür…
Hz. Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem …buyurdu ki
"Hüseyin benden, Ben de Hüseyin'denim,
Allah Teâlâ Hüseyin'i seveni sever."
"Allah'ım, Hüseyin'i ağlatanı afv etme"

Ah!! Ya Hüseyin…
Bu hainliğin affedilecek bir tarafı yoktur.
'Ey Allah'ım!
Peygamberimin kızının oğluna yapılanlardan dolayı şikâyetimi
Sana arzediyorum!'

Kim ne derse desin.
Bu Hüseyni feryadın hem dünyevi ve hem uhrevi bir karşılığı olacaktır…

BU DERT BİTER Mİ

bitirsem mi… yapamıyorum olmuyor,
bana yakışan bir karanlık
olsam görünür müydü
ne güzel… sevmişti
ölmeli… günüm bitmiş
sarhoş gözlerim beni yıkıp ağırlıyor
bu bedenle bir yerlere
gidecek kadar güçlü değilim
rüyamda şekerli sular içmiştik
susuzluk gidermedi dahada yaktı
içtiğim şaraplar mezesiz
gerçek masal bitsin
olması gereken gibi

unutmak… mümkün
huzurlu bir iki yarım
sarmaş dolaş içim
boşalma birim
yarım yarım
mısmıl iken mındarım
yarım arpaya değmez cihan
bahtı yârim al nefes

günümdür yârim gülsün

KAVUŞTUM TANRIMA

göz gözüne kavuştu
yüze ağlamak yaraşır
topraktan olan sarılırsa toprağına
gülüm açmaz mı onda

testinin üstüne ne yazarsan yaz
kırılırsa kavuşur
hepsi silinir unutulur
kırmızı beyaz siyah kalır mı ortada

ayrılık acılarını
kavuşma düğümleriyle tatlıya bağlayalım
karanlığım gününe kavuşsun
balıklar gibi düşsün suyuna

gül yârim vefalıdır
çırpınırım hayranımdır
tavaf ederim etrafını
kördüğüm sarmaşığım ona

ilkinden sonuna bakmayın
ayaklarım zinciri nasıl tutsun
kavuşmanın sarhoşluğu
günlerce konuşmuşuz başbaşa

sevinçten bir bir anlatırken
ferim kalmaz yığılıp kalırsam kucağına
duyanlar tanrısına kavuştu diyecekler
artık özgürüm kavuştum ben tanrıma

BİR SANA KAPANMIŞTIM

istiyorum ki, gönlüm yokluğuna alışsın
başka çarem mi var
nedeni sessizliğin… meçhul
beni de kendime susturma
acımdan bağırıp naralar atıyorum
sen terk ettiysen kendime alışayım
nasıl olsa terk etmez beni
hayalinle başbaşa avunurum
onu da kimseler benden almaz ya

suyun akıyorken sevinip bir değirmen yapmıştım
şimdi kurudu değirmeni yele verdim
kurudan kuruya çevrilirken
sesi beni çok rahatsız ediyor
ilahi sesin vardı duyardım
yanmış ciğerime ilaç gibi gelirdi
biz bize yeteriz diye ötekileri terk etmiştik
hatırlasana namazları senin kıblende kılar
beraber ne dualar ederdik
şimdi yoksun cihanı murdar ve alçaklar istila etti
feryatlarım doldursa alemi ne fayda

elin varmaz mı bakmaz mı oldun bu yana
her tarafımdan sevaplar dökülürdü beni günaha soktular
incilerin vardı gösterirdin
şimdi heybeme taş dolduruyorum
hangi suçumdan anlayamıyorum
sarhoşum şarap içtim dengemi kaybettim diye
bela olacak kadar neyim var…ayakta dahi duramıyorum
şimdi içmesin diye şişemi kırıp ayıtmaya mı çalışıyorsun
kırmadan çözüm olmaz mıydı
çaresiz seni bekliyorum

gönlümü yitirdim diye alay edebilirsin
doğru… olduğumu bilirken söyleyeydin şu şu diye
kulaklarımsa hep bana su… su… işittirdi
bende susuzluğunun peşinden gittim
yeni bir yol bulurum diye
o ne anlar demişsin
ben gencim   o da ihtiyar
kayboluşumdan tedirgin değilim
ya benimki kaybolursa
kalender için her yer mekan olur… zindan dahi
son yurdumuz bizim kabristan
sen bu çileye razı olma
bak felekten sesler geliyor
senin ki de gelsin bana hidayet olur

gülmüşsün sevindim… böylesine mi söz verdik
anlayamıyorum diye…açık olsaydın saklamasaydın

acındığını söyleseydin… tamam demesini bilirdim
hani ölmek üzereydim yolda bulup bana canının
vermiştin
o zaman kaybolmuştum… bulmasaydın beni
yine kaybolsun benimle mi diyeceksin
bizlerin kaybolduğu nerde görülmüş
kayboluş sen ve ben diyenlerde
kaybolmaz ki bizimler
hatırlasana ay gecesi gelince beraberdik
aşkın olduğu yerde uykular haram dedin
içtik şarabı…doldurmaktan bıkmamıştın
secdelerle sevişmiş
başımızı sonumuzu kaybetmiştik
şimdi günümü gün edeceğim derken
sensizlik orucuna düştüm
neden tattırdın bunları… artık olmaz diyorsun
kölenim diyorum kabul etmiyorsun
gönlümün kölesi olayım
nede olsa o da senin

sarhoş bu zavallının yollarını kapatma
yine kuyusuna iner sana yol açar
sonra üzülürsün
bir gülesin diye yıldızları sana feda etmişti
belki haberin olmadı… gönlü kaç kere senin için
öldü
en yumuşak cevher bile donunca kırılır gider
kış düşmüş gibi titreyen kalbini yere atma
çengelin takmış büyülemiştin
ağa düşmüş balık gibi sudan çıkartıp
hala ölmedin mi diyerek
fazladan ayrılık şarkıları söyleme
duymaz ki onun canı uçmuş

aşk olsun sana

ayıklık hoşuma gitmiyor
bir söz duydum
beni bir daha öpmeyecek mişsin
kan dökmek sevgiliye haram değil
yazıklar olsun deme
şarap niyetine kanımı içsinler
bugünü önceden görmeliydim
bir şey varsa başkası olmadığından
lütfet kerem et… kovma beni kapından

SENDE BASABİLİRSİN

dışına takıldığım hayatım içini zor verdin bana
ruhunu kaybettiğim evceğizin penceresi kapandı
vardır gözüyle bakarken
şu an boş diyorlar
yaşamak onsuz zevk verir mi ki

hayal kadar güzeldi unutmadığım geçmiş
zaman geçti kalp cefalarla doldu
yolunda olmanın tehlikelerini bilirim
ve anlamadım sanma
istedim ki sen yanımda olsaydın

dilden söz çıkarken manasını dilden çalarmış
erenler yolunda bir kelimenin kırk manası varmış
birde birlik olduğun biriyse sakladığın
nasıl gizlenir eğer düşerse harfden biri
bozar tüm cümleyi yazdır ta evvelini

hastanın halinden doktorlar anlar hastalar değil
dili bilmek için gözsüz ve duygusuz olmak lazımmış
köre hatalar görünmez duygusuz olan aklını dinler
karanlık dehlize düşmüşüm duygusuzum ve a'ma

senli hayatı birden bana bağışla

arkadaştık korktun değil mi bir koca derya
içine girmek istemedin
inciler mercanlar istiyordun
onları kıyıda bulacağını sandın
öyle değilmiş bulunur dibinde yalnızlığın

can ilin her yeri düzgündür
kaçana saklanacak yeri yok
duydum köpeklerden korkuyormuşsun
onların gözü gönlü de leşte
korkma olur mu bizim yolumuz şekerler yoludur

birde herkesin sığınacak gizli mağarası var
orası karanlık yerdir ziyaretçisi gelmez
sen ve ben iki kişilik fazlasına yer yok
geleni varsa bir tanrıdır
o da bizine gelir nihayet mağaralar iki kişilik

bana hakk dinden ayrıldı diyorlar
diyenin dini ona benim ki bana
sevgilinin puta tapan dinindeyiz
doğru din olsun yine onun
hak dinini yıkmışım kalmasın altında bari

kalbimi kanattılar kan durmuyor
sel olursa Nuh oğlu gibi boğulurum
boğulmuş taklit edilmez
son nefeste bağıran firavun gibi
dalmışım deryaya ezeli

yalnız geldim yalnız gittim

sevgiliye özrüm çok
dileklerim candan cihandan
aklından ayrılana her şey kolay
ancak kapısından ayrılmak zor geliyor

hercâi… gönle bağlanmaktan korkar
sen artık ben olunca
serseri kendime aşık oldum
ey gamım vefalı çık beni terk etme
keşke ayrılıp daha önce gitseydi

binlerce ceylan gözlüler beni istiyor
bir sarhoş başım birde deli canım var
gönül aslanımın peşindeyim
parça parça etse beni
kurtuldum diye sevinemem utancımdan

beni benimle birlik kılan
vazgeçebilir miyim … senden asla
şimdi biraz cesaret ettin
yoksa çoktan gitmiştin
yinede sana doyamadım doymuş değilim

başım canımdan vazgeçti kanlar içindeyim
boğuluyorum asmana bile gerek yok
hasretine dayanamayacağım
gömülecek bedenim sevgilim eşiğine
basan basana …ben ölmeden önce sende basıp
geçebilirsin

ah be…

KASE GİBİ

"Beraber gidecektik bu yolu
unutmuş gibi… sonu geldi
unutmadık ama… unutmuş gibi"

sevginle gönlüm… hasta
aşıkların var
susuz kaldım… çölümdeyim

dermanım kimde… yüreğim kurudu
gözlerim sudan boğuluyor
can vermekteyim

senden hoşlanmıyorum
hamsın feryat etme
sabret yeter deyişin kulaklarımı ağırlaştırdı

benim var başkalarım diye
top gibi oraya buraya atıyorsun
tamam kanatlarım olsa uçardım kuş gibi

ne yönüm kaldı ne de gücüm
kendinden itiyorsun

sensiz bir yer nasıl bulayım

cennet diye bir yer gösterdin
dikilse ağaç kalbime yanışımdan kuruyacak
vazgeç istemiyorum

sevda ateş yakar
beni dondurdu bu soğuk halin
başımı keserek avla beni

her zaman akıl veriyorsun
beraberiz biriz diye oyaladın durdun
duy göğsümü kalbim nasıl saz çalıyor

kendimi kaybettim seni de bulamıyorum
sanki bu alemde bir suçlu benim
hemen kızıveriyorsun

ay düşerken terime batmışım
ışığını hep gördün
yine de ne aylar var diyorsun

o kadar çok anlattın ki
başbaşa olacağımız hayalini hikâyelerini
ben bile olur diye inandım

doğru sözlüsün biliyorum
kaç kaç… yeter yeter… ölürsün dedin
bir ölen kaç kere ölüyor ki

zavallıyım hastanım

başına buyruk biri olsam tamamda
kölen olduğumu ne çok dile getirmiştim

dudaklarım dişimle ısırmaktan kan içinde
neden hakkımda
yanlış düşünmeye başladın

ben küçük bir su birikintisi
sense derya…ne olurdu denizine dökülsem
kirlenir miydin

başının çaresine bak havanda ol diyorsun
benim güneşim batmış etrafım kararmış
nasıl ayaklarım oyun eder gibi raks etsin

hatırla eşiğine düştüğümde
yanağımdaki kızıllık yüzünden bana güzelsin
demiştin
şimdi ise morardı diye bakmak istemiyorsun

tanrı ülkesine girip çıkanlardansın
tutturmuşsun uzaklara gideceğim
kulun için bu nazın çok değil mi

neden böyle sitemin olsun
eskiden azıcıkda penceren açık olurdu
şimdi yoksun bulutlarla sardın

bir ara bir değişik koku duymuştum senden
meğer elinde başka başka çiçeklerinle
beni hemen unutuvermiştin

sarardım şarap tortusu gibi
şimdi ekşisin dökülsün
beni bıraksın diye ilgilenmiyorsun

önceden zavallı der acırdın
ne yaparsam yapayım kapında bekletirdin
bense var olmuştum seninle

kendine yaraşanı bir yapsaydın
delidir mecnun huyu var… başıma bela olur
diye kara yüzünü mü açıyorsun

o billur kalbine bakmaya doyamadım
dayanamıyorum da
düşmüşüm elinden kırılmış kase gibi
bekliyorum

susuz kalır da bir içim su için
eline alıp tutar
beni öpersin

SEZMESİNLER

belimi büken kader
içimdeki savaş
kimdendir
sorar mısın bi kere

ötelerden kalan inancımın rüsvalığı
bu cefalar iniltiler ve figanlar
şikayetimde yok ancak bu ayrılık
neden

asık yüzün olsaydı anlayacağım
şekerler saçan dilin var
neden kızgınsın bir türlü
bilemiyorum

anlatamadığım anlayamadığım
vücudumun hayatı canım
gönlümde tüten bu duman
beğenmediğin
hangi halim

kınayan kınayana

bir putun sevdasına düştü diyorlar
farketmez
biter mi üzüntülerim
ve niçinlerim

senin zülfüne değen
kalbimin zayıflığı
ciğerimi böyle yakıyor
külhan yerine döndü
bu aciz bedenim

anka kuşu aşkıma örümcek ağlarını örmüş
düşüncelerim darmadağın
baharlarımı kışa atıyorsunda
gönlümü kime vermişim
gülüm

bende kalmadı aşkın marifeti
ve bildiğim dualar
neyin kadar yanık bağırmış
beni istemiyor muşsun
artık söyle bir neden

kaşlarına bakan iki gözden gayri
nem var
hayranla baktığın deniz ve ufuklar
gözyaşım değil mi
şaşkınlıktan kaybedene
sırtını mı gösteriyorsun

elleri kendine yakın tutmuşsun
onlar bal verirken arılarıyla acıtıyor seni
beni de kapında ısrarla bekletirken

razıyım
wallahi dilim encin olsun

sarhoş eden bakışlarınla
aklımı aldın
şimdi cimrilik edip
gam yakışıyor diye
bu naz
olur mu

sarardım soldum diye tırpancılarını çağırıp
hasat niyetine verecekmişsin
erimiş ipliğe döndüm
kes istersen
mum içine
etsen fitil bile

düşündün mü
ben yanayım yalnız
sana kim dilini dökecek
çok sevenim var deyip
elini sallıyorsun

benim geldiğim gibi kim gelir
sana dert yüküyüm
huzurda vermedim
yine de benimsin değil mi
sezmesinler diye saklıyorsun

İKİ CANINDIR BİR KALBİ TEKLEYİN

kıyısı belirsiz bir denizde
iki canın tek kalbi
mum gibi yandığım
sevgiyi taşıyor
tek başına yapayalnız
canım yanıyor
ne vefalıdır biricik kalbim
cihandaki bütün başlar
feda olacak değerde değil
bir ben var diyeceğim
o da kalbimin
ayık olan tarafı mı kalmış
olmazsa başımı al
kalbimi ayırmak mümkün değil
ancak vurgun yemiş
vur bana diyeceğim
yine de kalbim senin
soracaklar biliyorum
cevabım kalbim olacak
buldum
bu bana yeter buldum ya
yaşamak isteyen

iki can bir kalbim
kızıl şarap yetiş imdadıma durmasın kalbim
her şeyi aklım karıştırıyor
kaderimdir tek sayfam
bir yüzünde yazarken kalbim
ben kalmışım ötekisinde
ruh ruha sarılırken
kalbim aşkın için durma
iki canındır bir kalbi tekleyin

SIĞAR MI

bir yıldırım düşse gizli alemden
kime faydası olur yanmışı yoksa
söz bilen söyledi de sevgili incindi
dile sığsa ne olur kalem bile ele gelmedi

bilirim diyenler çoktur
ben kendimi birde seni bilirim
ay parçası güzelim
varsa bir rahatım o da sensiz yoktur

senden gelen her cefa canıma minnettir
bir suçun var senin derlerse
aldırma ona da derim benimdir
bilirim sana ait olan her şeyi bilirim

benimkiler bir kuru laftan öte değil
hiç deniz küçük tasa sığar mı
ancak tasından dökülenlerin benim olsun
hiç olmazsa yüzüm gözüm sürerim

tasın kırıldığı vakti ben unutmadım
o zaman azda olsa bir sızıntı vardı
sözün yoktur belki senden bir su olsun
biraz akıtır mısın şimdi bu kurumuş canıma

kalbim yakın geleni duy
ılgıma dal orada nelik yok
gülüm cana nasıl sığar deme
unutulursan hep o var olur

hayaller bir vakit dendi
onu bilmek ile sığarım sandım
ancak ne kalanı var
ne gideni hepsi birden bitti

ATIN ATIN

"bir ah atsam
nasıl parçalayacaklar"

at sırtından vazgeç… bırak git diyemiyorum
neden olsun bu benim derdim değil ki
atlar sırtında geçen yol
kırk yıl oldu kalp üzgün halde
var mı biri ağlayacak kadar
düşersen at sırtından
yükü ağır da ondan mı gitmiyor
yol varmışsa bacakları kırılmış köprüye
atından değil yayan geç
kötü mü bütün olanlar
öyleyse at sırtından
üzülme
huyunda muamma bu katır değil eşek hiç değil
atınla gidiyor demişler mecnuna
kervan yolu leyla
ama at sırtında
leyla yok develerde yok
gel gidelim de ne yoluna

bu kaçıncı gidiş veya kaçış
bıraksın…vazgeçin diyenler
ölür at sırtında
dermansız atın
kalbi kırık yine söz atın
kapıda bağlanır atın
ev yok
ahırına taşlar atın
ölürse
binmeden bir yolcu
o atı ne atın
vardı ya o sarı atın beneklisi şimdi yok
olsun yine bin atın
ah atın
kimse duymazsa yine atın

TEK BİR ÇİFT SÖYLEN

sen benim… baktığım gönül sayfam
öyle yazılmışsın ki
bu sırrı kime söyleyim
ikimiz ezelde okumuşuz
onu ancak senle ben bilelim

canlarımız birlik idi
şimdi sen ben diyorlar
hayır hayır bir ömür ki
bu günler de geçti önceki gibi
kader ayrılıklar kıyısına attıysa bizi

dün ü gün beraber gece ve gündüz
sandılar biz gizliyiz
perişan etmeden örtüyü
açılmaz dahi çırılçıplakken
ne oluyor diye sakın sormayın

daha ne kadar susalım
umutsuzca yaşar gibi
nedendir güneş kıskanır ay misafirdir bizlere
ikilik eteğini birden açmışız
gamımıza bakmayın bize bizde acımayız

ey gönül cevap ver "bu bir masal mı"
ne var ki …an var bir de felek
sevgimize yoldaş olmazlar
çıldırdıysak ikimize çok mu
sırlar hep gül yârin hayalinde

biz tatlı değil miyiz ezelden
şekerin ekşisi katmayla olur
bazen sert bazen yumuşak
pınar gibi akan gözleriz
anlayabilirler mi bizi dilsiz konuşurken

dolaşsın dursun dünyada bütün ayıplar
ne hoştur bir çift can ile cihan
dinleyin kulağa âşk ehli neler fısıldıyor
ikilik birlik sorun …tekte mi çiftte mi
bağa bülbül mü gelmeli kargayı mı tanımak için

herkes tek çift oynadı biz bir olduk
ayrı kalmak bahasına çiftiz tekiz bütün âlemde
gam-ı aşktan ölmüşüz
bir nefes üflenmiş bize
kâbe etrafımızda deli divane

ey canı cihan habersiz misin
söyle kim var gülden gayri
söyle fark nedir
birlik ayrı… tek var mı
tek bir ayrı çift söylesen

DEMİYLE AŞKIN

Ben senin kölenim, senin kölen:
Senin O güleç dudaklarının kölesiyim.
Ey Bengisu:
Hızır gibi senden can bulmuş olan âşık
ölümden korkar mı hiç?

Mevlana
Rubailer/1277

güzelim… periler kıskansın
sabaha kadar ağlayan…
canı da garip iki gözüm
bu kimin günâhı
hangisi âşık ikisinden
olmadan yaşayabilir
üzüntüler arttı
dil döken dili bağla ateşe at
yalnız… ölemezde
cananla birlik gitti

tövbe et diyorlar… aldırma
kan ağlar gidişinden can
boz tövbeyi
öylesine gülüş gösterme
ayrılığı aradan sil
fışkıran aşk ile gül
yüce mağrur felekler
yüzlerce öpücük
her gün tavaf eder ayaklarını
bir kez yüzünü görmüştü
şaşırdı aşkından yolu
duyarsan bir gün ki öyledir
garibim tanrısına kavuşmuş aşkın demiyle
değil mi… diyeceksin

BAHTINA

cana değdi kıyıcı güzel
derman yüzü hiç yok
huzur ansız sonsuz ölüm
kurur beden gözler ıslak
koyuldu kadehine yaşlar
mahrum değil o kutsi nefes
gül diken olur bahtına

söze mi bakıyorlar
dönmez şaşkına kim sevdası yüzünden
her şey gizli sen ve ben
hasretten ciğer kanları
ayrılık ve benlik
göz yaşından başka şey düşer mi bahtına

tek nefes uzak kalmadan
sor ona yanağını sor
gül renkli bulutlar batarken
şarap döküp yüz sürelim
kan ağlar candan eli
utancından ölür hayat
acı kader yazılmış gül bahtına

GÜLÜMSÜN ÇİĞTANEM

"Gülüm kurutmam seni
Suda çürütmem seni
Kırk yıl gurbette kalsam
Yine unutmam seni"
"Mani"

söylen…gönül çağı geçti
hayattan bir gül sarıp seremedim
gülüm bir şey yapalım
bu sabah güneşiyle gülsün
yoldaş olsun…
duyalım kokular
ayak bastığı topraktan
şarap elimde kanarken hayran
ne kırmızıydı o gül
selâmette olabilsem
ama ben bir hoş haldeyim
bilen gülüm feryadıma açılsın
gül yanağına başım
dalından kan damlamış ne oldu bahara
bülbül sesi bile yükselmiyor

cihanım gülistan
nerde şirin ve nazenin gül yanaklı dilber
gülümser affetsin beni
melâmet zindanına hapsolmuş
kalbim tövbe ettiğinden utan
kalsın orada gülüşünü hayal et
yetişir sana güzel kokusu
kalbime damlayan
tertemiz gülümsün çiğ tanem
bağına gittim
bir bülbül gülsün dedi
ben de ne ah ettim
baharımda

İ.

BEKLERİM DE BELKİ

vefakâr, nazenin, sevgili
bekleme…
yolundan ayrılamayız
huzurunda ölmek varken
bir kerecik sorabilseydin
beklemekteyim
bir güzelin arzusuna düştüm de
aklım elimden gitti
gözlerim yandım
gelsen, gülsen tekrar
neydi o günler
bekleye bekleye
sana bakmak, seninle görmek seni
özlem haberini beklemek
ve candan bir selâmını
anlatırım da kıyâmete dek
bekleyim belki adam eder
tut ki buluşma arzunda yok
ölmemişim
ancak her taşıma değen bir payın yok mu
gönlüm yokluğa
beklemekte yokluğu
belki
…

neden..
niçin yoksun şimdi gönlümün sokaklarında
hani sen onlar gibi değildin
kendimi biliyorum
sen yoksun
böyle olmayacaktı
sözümüz vardı
demek ki biz yokmuşuz
istemesem de sen gönlüne bir sorsan
neden yoksun benim gibi
veya varsın …yine de

NE VARKİ

"bir gülüme düştü gönlüm
seni anmıyor"

neyi arıyoruz
neyi seviyoruz.
sevmek zalimi
ondan eziyet görmemek
değil bu ise sevmek kaybettiğimiz
bunca zaman sevişmeler kaybolduğu yerler
kendimize uzak
herkesin isteği ne kırk renge bürünmek
sonra atılan çöp içinde seçilmemek
hani dersin olmasaydı, olan şeylerin sebep
olduğunu bilmiyormuş gibi gizlenmek
yücelerden yerin
altında gezen köstebek
suçlu mudur demek
o ki köstebek
arandığı bulunduğu yok
seven sevilen hepsi bir kuru emek
sevseydi veya sevilseydi
farkı edilen olurdu diyebilmek
kim neye meftun kim neye mecnun kimindir
olması gerek
bırak gitsin acılar içinde kıvransın
diye bırkamadı

kaçıncısın sen bıraksan da bırakamayan bir felek
birde ben
son denilen yine de bir sonraki olsun
dediğimiz bozduğumuz bütün dilek
sen ise hala oynaşırken vefasız sularda
seni bilene küskün olmayı gurur etmek
sonuçta olacak olan
olmuyor işte
ne vardı ki kıracağın bir gurur onu da sona
ertelemek
yine bayram selamsız olur mu
bu muydu beklenen demek

BİR O KADAR

sesini duyduğum yerde ırmak
çağıl çağıl akarken
taşlar atılmış sular dökülmüş ve derinden leşler
karışmış
kesildi sesi
ağlamanın gülmenin son bulduğu yolculuk bitmiş
kaderden hangi köprüler yıkılmış
sevdiğimin göz yumağı takatleri kalmamış
kediler ve köpekler değil
o insanı anlayan bir hayvan
olmamalıydı
bakıyorumda insanlar
olmasın dediğim kadar acı
kalemli yazılar defterler kitaplar
kahramanlar vardı kahredenler de
değil ki katledenler
birileri nefsini öldürmüş
öğünmüş
diğeride nefis öldürdüm
diye döğünmüş
üstün mü içtim diyen
hangisi doğru kıskanmadığım çehrenin kırılsın
kahresi
cevapsız kalmış sorular okunmamış cüzler

külün içinde yanmış kelimeler
kaybolmuş değerler sonrada ara ki bul
o kadar gizemli
beni de bul sen bul
balkonsuz evlerin kapılarında beyaz atlar
beklediği sıcak yolculuklar
kahrolun vakitsiz sevgiler
kırdınız şimdi de pişman olsun nameler
hayır inanmayın onlar değişmediler
iyiler iyi kötüler kötü
değişen değişmeyen bilinenler
şimdi ayaz altında çıkmış
beni unutma diyenlere kalbini çıkar ver diyorlar
sökülmüş yerinde yok
değil ki var olsun sözler
ancak bu günüme kaldı yarınlar
anlamaz dün anlamayanlar
bugün ise sahibine
tek tek açılan kapılar
o da sallantılar için ağrılar
feda kılıyor da kalsınlar
yine kim çözer bu sayıklamalar gizeminde
beni unutun diyen diyene
ben sen kalmamış senden öte
kuşlar ile konuşun göklerin kapılarında
bir ay çocuğu bizim için yalvarmada
onunda derdini ancak anlamanyan anlamayana
sen uzak dur
bu sözün sonunda onlar buldular birlerini
sana kalsın hayaller ve ağlamalar
ey yüceler sözü bulmak zor olsa da
iyi ki varsın denildiğinde
iyiler kadar

o kadar
bir o kadar

TANRIMI ASLA

"vücutlarında" yaşıyor,
oysa vücutlarına göre değil.
Hayatlarını yeryüzünde sürdürürler,
oysa uyrukları gökyüzüne aittir."
"Kilise Babalarından"

kıskançlık da olsa sevmek
yeşil gözlü canavarı
cennetin cehennemi o ejderhayı
duyguların en acısı ve en tatlısı
iblislerin kızdırdığı bu zor savaştan
nasıl yarasız kurtulabilirsin
kaybetmek
bu duygu yıkıyor
düşman olmak
sadece kusur bendi mi
dönüp nerden bir kere bakmadın
affedilmeye hazırken
başkasına inanma
sevdiklerimiz hepsi o
nasıl bu halden çıkabilir
içinde olanı severken
orada burada demeden

ancak korumanı istiyorum
ölümüne aşk
kimi seni
cehennemi değil gaddar
kanın öç almak kadar kıskanç
hasta acı da çekmiyor
kıskanılmaz ki tanrı
hepimizin ve hepimiz sonuçta

RUHUNUZA ELVEDA

"Hakk, demiş su durmuş"

düşler yalan söylemez
hayır… hayır
her şeyden önce düşler yalan söyler
bu budur kesinlikle
katil
eskiden nefretten ötürü öldürüyordu
şimdi ise sevgiden
inanç, umut, sevgi, işte üçü bu …
ne var ki içlerinde en sağlamı umut!
böyleyken böyle
yorul
tanrıdan beklenilen şeyleri aslında yapmak
gerek
ancak başarısızlık umutları yıktı
sebebi yok
felaketler gelsin istemesem de
gelsin
yolun üstünde çok taş var
temizlenmeli
çözüm değil
taşlar gömülmüş
yine de öyle kalacak
haddi aştı çok sözler
değmediği yere

yer kadar sıçradı
bu bizim yıkıntımız topraklar örtsün
gel kulakları sağır eden söze değil
göze baskı kuran diller
ağlamadan kurumuş gözleri bir bir açmak
bitti
bir yıkılış
canım istemese de onunla beraber
son diyorum
konuşmaya gerek yok
savunucular iddianız koyunuza girsin
nasıl olsa olacak oldu
onlar çok akıllı kaldı bize deli
ancak yaptıkları başlarına
dolap örgüsü
düello
kazanan kader
yine kazanacak biliyor
çizgiyi aşanlar bu iş bitti
evet bitti
kalbinize değil ruhunuza elveda
diyorum

BERABER DÜNYALARI

suçlu kireçsiz kum taneleri
hatalı bir şey yapamadım diyen
kendine intikamı kalsın
ne olacak fayda
hali gayriden olduysa
zararı yok bozuk paralar
saçıldı
bulunmaz onun gibi büyükleri
cömert gönül bi para
nasıl beş kuruş
hiç değil yemişte mi ekşimiş
öldürülen ölmeden
cenazesi kimsesiz gelir
bir hikaye bu kaçıncı biten
tahammül etmesi çok zor
gerçeğiyle insanın
cehennemidir bu
mecburen yalınız
gitmekle başka çıkmakla başka
ezeli dosttan ayrılmayan
günüm huzura kavuşsun
beraber dünyaları
felekten şikayet yok amma
çok elemini görmüşüz

GECENİN SONU

"bu kadar sevmeyen varken
gizli yolumuz var
gönül dağımızda"

günümü karartma sevdiklerin aşkına
kim kaldı bize hatıra birer birer giderken
ışığımız sönmüş kalbimiz sürülmüş
derdimiz kuyularda
yedisinde onyedisinde dökülür acılar
yirmiyedisinde mutlu olmak adına
hep aynı kapılar kırmaya dönük
demir olmayan bu yürekleri yıkarken
kaçıncı vuruş kaçıncı
habersiz bırakmak adına
susuz içmeden sarhoş olmuş başım
darağacında kopuşuna bakmak
daha kaç kere can verecek bu aşkına
gölgelerden aydınlıktan yoluna toprak
dayanmak kudretini de bulamazken
hepsi bir bir ardına
sözün başına sonuna nokta koymak
gecenin sonu adına

ÇOK GÜZEL BİR HAYAT YAŞADI

"içten hissettiğini
çok iyi biliyorum"

rüya görenler
bütün hatalar benim içinde
herkes dua eder ancak
bencil olmayanlar benim
cevap gelmiyor diye üzülen
içimi saran ışığınla sarsılan
gözyaşına dökülürken dualarım
kırk yılı bir gün gibi karıştırma
bilmem
üstün altın bir insandır
bir dinleseydin eğer
hepsi bir yaradana
dağlar deniz çiçekler ağaç
hayvanlar ve insanlar
ve dahi yolculuklar
bul sana
aydınlık saklandığında
ipek böceği gibi tekrar tekrar

testi kırılır çömlekçiden geri mi kalır
yaşar elinde bir tek günahsız
geceler yatağında aradığım
ruhumun sevdiği kişi
dalların defterini bülbüller okurken
bulamadım gecelerde sürgünüm
iyiler iyiliğe saklandı
iki damla su
ileri git sevdiğinle yalvar
ey sevgili susuzluğum ile
dinle sarıldım sana
sevgimde ölüm kadar güçlü
kıskançlık cehennemine kadar
elin başına olsun
imanın çizgisi yaratanın alevi
günüm ateşinde ışığın
ruhumda ruhun mirasım toprak
gölgenin çizgisinden çıkmalıydı eserler
kapıyı çalmalıydı benim için
lekesiz güvercinim
şarkıların geceden geceye
günümün ışığını arayanlar bulacaklar
dalgalar tadında tuzum
elin yine başımın altında
yürüyüşlerim gezinimlerim
özlem duyar sesine
boşalırlar
neşeli yerin nerde diye
içimdeki ruh seni arar
bedenimde yazılar
sabah yıldızlarında bahçede altmış nefesini
sana örtünmüşler açlığı giyinenler
ölüme kadar

yargıların kazdığı kuyuda aydınlık
hasret kaldığım hayalini çokça kurduğum bir
dostluktu bu
şimdi nerdesin

İ.

BİR BİR OYNARKEN

"içimdir… yıkıla yıkıla gelmiş günüme
güzellikleri çok görme"

gecenin gün oluşunu seyretmek
günümüz için koşmak
olur ki yakın gelir bütün dilekler
tükenmeden gül
aydınlığın kokusuna doyamamak
onunla ve dünyasında bulunmak
olmayanlar ve olanlar
her an düşünmek
bulunmaz bir şans
kaybedeceklerinin kalmadığını bilmek
gönül penceresindendir arzular
kalbin ateşliğinde yakılmak
buluşmalı derinden
yaşamak tercihinde sözlerin doğduğu
yılgın kalışın istemsizliğinde
tatlı sesi ve güzel kalbi
gururusuz ve yokluğun içinde

sen de iyi ki varsın
günüm için bu değil
hicranla uzun doğuşlarım
anlayışımdan silinsin gitsin
günümün yüksek dağlarında karlar
bense sular yerindeyim
ateşimle belki bir yerde bana
seyretsin bulutlar havasında
kalbin neşesi gündür
hasret yurdunda arandığında
çay dumanında
gün doğmuş
kalmamış bir derdin kalıntısı
derdin hikayeleri
söyler gün varsa her şey var demekti
aydınlık varolmaya uğraşırken
bir bilenin ben olayım ne olur
bir ömür bir bir oynarken

GÜNAHIMA GÜNAHDIR ÜSTÜNE SEVMEK

yorgun kalbim dinlenemiyor
bir incinin derdine düşmüş güller durur
yalnız bir kahve telvesinde
acı su akar musluk meyhanesinde
içmeye elin dahi varmıyor
hani uçmuş beden
baktın ki hevadan bir yolculuk
bitmiş değil
vurgun yedin uslu ol
dili çıngırak kılanlar var
kurtuluş yok divane dur
iki kalp bir harimi yâr
ölmekten başka n'emiz var
güneşin doğar erkeninden
gölgene sığınacak kadar bir yerim oldu
geceleyin ay düşmüştü üstüne
söndürme beni ört toprakla
koptu bil kalbim yerinden
akşam karanlığında
şimdi yerden
kar beyaz ışığına sar öp beni

gözümden akar yaş acıma
tuzundan içilmez
bu benim dünyam
kör dünyam
açamam gözümü bir gör desinler
derdim var sonu gelmedi
boyuna kurban bayramsız
kalmamış bir iman takılmamış bir nişan
ister sev ister kız
ben imansız olduktan sonra
atsınlar ateşindir
sığındık yazılsın bir başka günahıma
günahıma günahdır üstüne sevmek
anlamaz mıyım
şöyle ucuyla bakarken